

# LUTAD MOT KLIPPAN - KAPITEL 5

[Spara som PDF](#)

**Lyssna till bokens Kapitel 5 via spelaren nedan (talsyntes):**

När du lyssnat klart går du vidare till [Kapitel 6 -->](#)

(Klicka på [denna länk](#) för att lyssna om du inte ser en spelare ovan eller högerklicka för att ladda hem mp3-filen till din dator)

---

## **Guds ord framför andliga upplevelser och hur ska vi be?**



**"När jag ser din himmel, som dina fingrar format, månen och stjärnorna du fäste där, vad är då en människa att du tänker på henne, en dödlig att du tar dig an honom? Du gjorde honom nästan till en gud, med ära och härlighet krönte du honom." (Ps 8:4-6)**

När jag i tidiga tonåren gick och läste till konfirmationen, så hade vi ett studiehäfte som tog upp olika ämnen, till exempel om bön och bönesvar. I det häftet stod det att Guds bönesvar kan vara som ett trafikljus. Ibland blir det rött, det betyder att han svarar nej. Ibland lyser det gult och det betyder vänta. Och ibland blir det grönt, då får vi bönesvar. I församlingen Arken där jag var med i tog de upp just detta. De sa att det är en helt felaktig undervisning. Men jag håller inte riktigt med om det. Det står i 2 Kor 12:18-20 att i Gud har det kommit ett ja och han är trofast i sina löften. Man kan säga att hans "nej" och "vänta" inryms i hans JA! Men ibland får vi skörda det vi sått i evigheten (Gal 6:7-10) och

vi blir inte alltid friska i detta livet (Upp 21:4-6). Gud vet bättre än dig och mig vad vi behöver. Ibland kan han sätta stopp och också säga stopp. Han kan ingripa genom sin helige Ande och använda människor och andra utvägar som kanaler in i våra liv. Han kan också låta gult ljus lysa och låta oss vänta på att få bönesvar. Ibland får vi be enträget och länge innan svaret kommer och det skapar kanske tålamod i oss? Tålamod som är en av Andens frukter (Gal 5:22). Abraham och Sara hade fått löfte av Gud att de skulle få ett barn och till slut fick de löftessonen Isak.

**"Abraham fick också efter tålig väntan vad Gud hadelovat." (Heb 6:15)**

Det är såklart som mest underbart när Gud ger bönesvar. Men det är inte säkert att han säger ja även om du tror. Om du ber om tjugo miljarder kanske han säger nej därför att du kanske är en person som inte skulle kunna hantera så mycket pengar, även om du försöker övertyga Gud om motsatsen och är säker på att du skulle förvalta dem väl. Gud har hela bilden, han som såg oss innan vi ens var skapade i moderlivet (Ps 139:13).

Gud kan också tillåta oss att gå på felaktiga vägar. Gud ser att vi ibland väljer fel, men han ser också att vi senare kommer att kunna lära oss av vårt misstag och gå starkare ur det.

**"Vi vet att för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa, för dem som är kallade efter hans beslut. " (Rom 8:28)**

Varför ställde Gud kunskapens träd mitt i lustgården och sa att Adam och Eva fick äta av alla andra träd utom det? Gud visste såklart att de skulle äta av frukten från trädet, men han tillät det att ske för att Gud vill att vi frivilligt ska välja kärleksrelationen med honom. Han vill inte ha viljelösa robotar, utan frivilliga hjärtan. Vi är alla syndare på grund av Adam och Evas synd, men på grund av vad Jesus gjorde på korset när han dog för mänsklighetens synder, så kunde relationen med Gud bli hel igen för dem som tror.

Jag kan bara berätta om när jag själv blev enormt nyfiken och dragen till karismatisk kristendom och hörde talas om dåvarande församlingen Karisma Center i Stockholm. Ingenting hade kunnat stoppa mig i min iver att åka dit! Till varje pris ville jag åka till Stockholm och börja på Karisma Centers bibelskola. Visst hade Gud kunnat "stoppa" mig rent fysiskt. Om jag hade brutit benet eller hamnat på sjukhus eller vad som helst. Men jag tror att han såg att jag så gärna ville åka dit och han tillät det att ske för att vi har ett fritt val. Han såg säkert också att han senare skulle kunna leda mig ut ur allt de felaktiga och skadliga.

Eftersom han känner sina får och han känner mig.

**"Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig. Jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig någonsin gå under, och ingen skall rycka dem ur min hand." (Joh 10:27-28)**

### ***He loved us first***



Målning av Anna-Karin

In the garden of Eden, the snake whispered a lie

If you eat from this tree, you´re not going to die!

Adam and Eve doubted what God wanted to say

And they ate from the tree and walked their own way

If God is good, why did he put the tree there?

Was it not kind of unfair?

I believe God wants us to follow him by free will

He loves us first and he loves us still

Darkness and evil surrounds us all

But if we put our eyes on Jesus, we are not going to fall

The Lord sent Jesus to die for our sin

And one day in heaven he will let his children in

Så eftersom Gud är suverän och allsmäktig och känner oss så väl, är det då någon idé att vi ber? Ja, han vill ha en levande relation med oss och höra vad vi säger. I bön så tror jag Gud berörs av våra hjärtan, eftersom vår tro ska sammankopplas med kärleken. Han ser om vi är uppriktiga i bönen eller inte, och några långa böner behöver det inte vara, något som ofta uppmuntrat mig i min vandring med Jesus. Ofta har jag tänkt att jag måste be "senare under dagen" och sedan har jag fått påminna mig hur nära Gud är och att jag kan be där och då i nuet och inte behöver vänta.

**"När ni ber skall ni inte göra som hycklarna. De älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen för att människorna skall se dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön." (Matt 6:5)**

Som jag tidigare nämnt var jag nog runt elva år när min mamma drabbades av elakartad cancer. Jag hade ingen bekännande kristen tro då, men jag trodde på Gud och brukade ibland be till honom. Så när min mamma blev allvarligt sjuk så bestämde jag mig en dag för att sätta mig ner på golvet, tända ett värmeljus och be en halvtimme att hon skulle bli frisk. Jag ställde klockan. Jag varken vet eller kommer ihåg hur bönen var eller om den var "innerlig", inte heller vet jag om det var just min bön som gjorde verkan eftersom jag inte var frälst. Men med tanke på att jag fortfarande var ett barn, och Jesus säger om himmelriket att det tillhör barnen (Mark 10:13–16), så tror jag han hörde mig. Säkert var det många andra som bett också och min mamma blev fullständigt frisk! Fem år utan symtom passerade och efter den tiden blev hon också friskförklarad. Det tackar jag Jesus Kristus för. Man behöver vara frälst för att kunna ha en relation med Jesus och den som är född på nytt kan inte se Guds rike (Joh 3:1–3). Men en allsmäktig och suverän Gud kan göra precis vad han vill, säkert också höra ett barns bön, det är min övertygelse.

## **Tillbe i Ande och sanning**

Jag tror inte på kontemplativ bön och meditation som finns runt om i många kyrkor och församlingar nu. Varför ska vi inte be meditationsböner? Läs Jesaja 2:6–8 om österlandets tänkande. Jag tror att vi ska be i enkelhet och överlåtelse till vår pappa i himlen, prata förtroligt med honom i vår enskilda bönekammare, som ett barn till sin Far. Han är kärleksfullt intresserad av vad vi har på våra hjärtan och vill höra oss be, även om han vet innan vad vi kommer att säga (Ps 139:4). Gud älskar människorna och ledarskap inom trosrörelseförsamlingar och andra farliga sekter så otroligt gränslöst mycket. Han älskar de som bedrar och som samtidigt är bedragna. Men han hatar synden och han vill inte att något ska

läggas till eller dras ifrån det enkla rena evangeliet. Trosundervisningen bakbinder, förlamar och vingklipper Guds barn. Man kan tro att man får tag på evangeliet, men allt man får tag på är modeller och mänskliga riktlinjer, istället för föda som ger näring åt ett enkelt barnskap nära Guds hjärta. Det gäller att vara glad! Det gäller att tro! Det gäller att orka tjäna Gud!

**"Ni har inte fått en ande som gör er till slavar så att ni måste leva i fruktan igen; ni har fått en ande som ger söners rätt så att vi kan ropa: "Abba! Fader!" Anden själv vittnar tillsammans med vår ande om att vi är Guds barn. (Rom 8:15-16)**

**"Nej, när du ber, gå då in i din kammare, stäng dörren och be sedan till din fader som är i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig." (Matt 6:6)**

I församlingen Arken har man utformat en bönemodell som ska ha kommit direkt från Jesus. De kallar den "inre bönen" och de säger att det varken är en modell, meditation eller teknik, ändå påminner den mycket om mindfulness och österländsk meditation. Bönen är uppdelad i flera steg där man ska överlämna ande, kropp och själ för att Gud då ska komma och hela, är tanken. Man ska överlämna alla kroppsdelar och organ till honom. Bönen grundas på Romarbrevet 12:1:

**"Därför ber jag er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära ersjälva som ett levande och heligt offer som behagar Gud. Det skall vara er andliga gudstjänst. Anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsenavera tankar, så att ni kan avgöra vad som är Guds vilja: det som är gott, behagar honomoch är fullkomligt."**

Jag tror inte alls att bibelordet handlar om att göra en bönemodell. Jag tror att det betyder att Gud uppmanar oss att använda våra huvuden, händer och fötter i tjänst för honom i den här världen, som en andlig Gudstjänst. Vårt sinne till att vara Kristi sinne, våra fötter att gå ut med budskapet om frälsningen och våra händer till att utöva kärlek, hjälp och omsorg till vår nästa. Det handlar inte om att på ett självupptaget vis vända sig inåt. En annan aspekt jag tänkte på, är att människor med bakgrund i nyandlighet kanske kommer till församlingar där det finns kontemplativ eller inre bön. De kan ha sysslat mycket med Yoga och olika meditationsformer och då är "Inre bön" inte ett sunt alternativ för dem att praktisera. Hur kan de vara säkra på vilka krafter som sätts i rörelse och som de kommer i kontakt med? Många som varit i New Age har varit djupt involverade i andevärlden och mött "Andliga guider", alltså demoner förklädda till änglar. Vad

de behöver är knappast att be på sätt som påminner om deras liv i nyandligheten. Vi ska inte söka efter upplevelser och dela upp ande, kropp och själ.

**"Om de alltså säger till er: Han är i öknen, sågå inte dit, eller: Han är i de inre rummen, så tro det inte." (Matt 24:26)**

"Inre bönen" säljs på CD för både vuxna och barn. Vad skulle Jesus ha sagt om detta? Ja, vad tycker han? Skulle han till exempel ha reagerat så här:

**"De kom till Jerusalem, och han gick till templet. Där drev han ut dem som sålde och köpte. Han välte omkull borden för dem som växlade pengar och stolarna för dem som sålde duvor, och han lät ingen bära något med sig över tempelplatsen. Han undervisade dem och sade: 'Står det inte skrivet: Mitt hus skall kallas ett bönens hus för alla folk? Men ni har gjort det till ett rövarnäste.' Detta hörde översteprästerna och de skriftlärdade, och de sökte efter ett sätt att röja honom ur vägen. De var rädda för honom, eftersom alla människor var överväldigade av hans undervisning." (Mark 11:15–18)**

I församlingen Arken utövas också "Flödesbön" där kärleksfulla ord i mikrofonen bes ut över åhörarna. Jag tänker att det blir en form av kärleksbombning och sedan ser man inte allt annat som är galet i församlingen, för att man blivit manipulerad. Ingenstans i Bibeln står det att vi ska be flödesbön eller om någon inre bön som vi ska praktisera. Att tillbe i "Ande och sanning" handlar bland annat om att inte gå via en annan religion när man ber. Vägen går genom Jesus.

**"Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig." (Joh 14:6)**

## **Om att falla baklänges vid förbön**

Jag har många gånger stått i en förbönskö framför plattformen i församlingen, till exempel när människor uppmanats att komma fram för att få helande. Vid många tillfällen har jag sett människor falla bakåt när predikanten lagt händerna på personen i fråga och bett att Guds Ande ska komma över den. Både jag själv och många med mig kan vittna om att vi blivit *puttade* bakåt, troligen för att predikanten vill se ett synligt resultat. Personligen har det aldrig hänt mig att jag upplevt att det är Guds kraft som fått mig att falla bakåt. Jag har ändå fallit, alltså låtit mig puttats. Sedan har jag inte känt något särskilt när jag hamnat på golvet. I församlingen Arken säger man att Gud "opererar genom himmelsk narkos" när

man ligger på golvet och det kanske han gör? För mig kändes det bara fånigt att ligga där varenda gång och jag ställer mig också frågan om Gud kommer på ett sådant sätt att vi faller bakåt och kan slå oss? Jag tycker inte det överensstämmer med Guds milda och barmhärtiga natur.

Det verkar bara opraktiskt för Gud att vi ska falla så och speglar inte den han är, att vi måste ha "catchers" som står bakom och tar emot oss om vi faller. Är Gud intresserad av att det ska se dramatiskt ut? Jag tror att "baklängesfallandet" vid förbön är ett verk av köttet och människors påhitt, inte ett verk av den helige Ande. Sedan kan Gud ändå verka om han vill när vi ligger där på golvet men i Bibeln föll människor ner framlänges på sina knän, i vördnad inför Gud (se Upp 1:17, Matt 17:6, Hes 1:28, Dan 8:17-18 och Joh 18:3-6). I andra kyrkor har jag sett att man håller om människor vid förbön och jag tycker det verkar mer varmt, Jesuslikt och humant än att få förväntningar på sig att "gensvara" på den helige Ande genom att hamna på ett kallt golv och ligga där i ovisshet under flera minuter eller ännu längre. Då kanske man också känner att man inte vill gå upp för snabbt från golvet för att inte verka oandlig? Känner du igen dig? Har du blivit puttad bakåt vid förbön och sedan legat på golvet och känt dig osäker och fånig? Jag tror att vi är många med denna erfarenhet, men de som är kvar i sådana församlingar och har det som sin vardag, blundar nog ofta för faktumet att något inte riktigt stämmer. I Psaltaren 147: 6 hittade jag en mycket intressant mening och jag tror inte det var en slump att Gud visade mig den. Det står:

**"Herren stöder de svaga, de gudlösa slår han till marken.** (Min kursivering)

Han slår alltså de **gudlösa** till marken. Kanske är det inte bara "symboliskt"? Den meningen kanske står där för att lära oss något om "baklängesfallandet" i dagens kyrkor? Sen menar jag inte att alla de människor som är på ett sådant möte är "gudlösa". Många där kan ha en uppriktig tro i hjärtat, men vara bedragna. Bara en liten tanke jag fick. När predikanter lägger händerna på människor för att de ska falla bakåt, talas det också ofta om "smörjelsen". Jag tror att det är Jesus Kristus som är "smörjelsen" och vi behöver inte "impartationer" av "smorda" förkunnare som förmedlar "smörjelsen" hit och dit. Det är att behandla den helige Ande på ett vårdslöst sätt tycker jag, att prata om "befrielsesmörjelsen" och "Kärlekssmörjelsen" och "helandesmörjelsen" som om Hjälparen, den helige Ande, vore någons slags opersonlig kraft. Det får mig att tänka på Simon i Apostlagärningarna, en man som bedrev trolldom och som hänförde folk med sina trollkonster (Apg 8:9-11 och 18-24).

## **"Vandrande apotek"**

Hur talar Gud till oss? Jag skulle inte vilja att Gud talade med en hörbar röst i mitt huvud. Då skulle jag tro att jag höll på att gå in i en psykos igen, som under tiden i Trosrörelsen. Jag skulle inte känna mig trygg med det. För mig är det tryggast att veta att Gud talar till mig genom sitt ord Bibeln och vägleder mig på det viset. Sedan kan jag i olika situationer förstå Guds vardagsledning utifrån att jag läst i Bibeln och blir guddad av den helige Ande. De finns de som säger att de har direktkommunikation med den helige Ande och pratar med honom som med vilken kompis som helst i en dialog. Det tänker inte jag bedöma men jag är tacksam över att det är tyst i mitt huvud. Det står i Andra Korintierbrevet 5:7 att vi lever i tro utan att se. Kan det inte vara lätt att olika andar bedrar om man hör talande röster i sitt huvud? Hur ska man kunna veta att det verkligen är Gud? Behandlar Gud sina barn så olika? Jag lämnar det till dig att bedöma. Sen vill jag också säga att jag tror på Guds förmåga idag att hela och göra under enligt sin vilja och efter hans tidsplan. Vissa säger att gåvan att få tungotalet är ett "Andedop", som alla kristna kan få och som går att "lösa ut" i tro genom handpåläggning. Men min erfarenhet och enligt Bibelordet så får inte alla tungotalet. Tvärtom har jag varit med om i mitt gamla sammanhang att en tjej i min klass inte fick det och då kände skuld, skam och frågade sig varför hon inte fick denna gåva när så många andra fick den. Det tenderar att i en del karismatiska församlingar bli två klasser av kristna. De lite mer kvalificerade som fått tungotalets gåva och blivit "Andedöpta" och de som inte fått det. Vill Gud verkligen ha det så? Du får pröva vad jag skriver men i 1:a Korintierbrevet 12:30-31 står det:

**"Kan alla tala med tungor eller tolka sådant tal? Nej, men sök vinna de nådegåvor som är störst. Och då skall jag visa er en väg som är överlägsen alla andra."**

I församlingen fick jag höra undervisning om att tungotalet innebar att vi aktiverade den hälsa vi redan har fått som finns i vår ande och som kunde "pumpas upp" som från en vattenbrunn om vi talade mycket i tungor. "Ni går omkring och är vandrande apotek" sa predikanten och menade att tungotalet kunde fungera som medicin och göra oss friska från olika sjukdomar. Det står ingenstans i Bibeln om det. Det står inte heller att vi ska kriga mot djävulen med vårt tungotal, något som praktiserades i församlingen Arken och säkert i många andra karismatiska trosförsamlingar. I församlingen uppmanades vi att resa oss upp och tala högt i tungor samtidigt. Men Bibeln säger att två eller högst tre får tala, en i sänder när någon talar tungotal och det ska tolkas. Om ingen finns som



uttolkar ska tungotalaren tala och tala till sig själv och till Gud (1 Kor 14:26-28).

Människor i världen söker tillfredsställelse genom återkommande kickar och upplevelser på olika sätt, för de har inte hittat den varaktiga källan som flödar fram på insidan och ger liv. Men vi kristna tenderar också att söka efter kickar och upplevelser på samma sätt som människor i världen och det kan då utvecklas till att bli som ett drogliknande beroende. Församlingen Arken har några gånger haft besök av predikanten som kallas "Den helige Andes bartender", Rodney Howard Brown som "delar ut andliga drinkar". På ett möte jag var på uttryckte en broder sig så här: "Ja, här i församlingen behöver man inte vara rädd för att supa öppet." Han menade att han drack sig "berusad" på den helige Ande och ville bli "slained in the spirit" som det heter i USA. Det var också många som blev "druckna i anden". Under mina första år på bibelskolan och i Arken, såg jag människor ligga däckade i kafeterian och jag tänkte avundsjukt att jag ville uppleva samma sak och också ligga på golvet, berusad i anden. Men att vara fylld av Guds Ande tror jag inte handlar om att vi ska uppträda som berusade fyllon, och jag tror inte heller det var vad som hände i Apg 2:13 när människor undrade om lärjungarna var berusade. Gud säger tvärtom att vi ska vara nyktra i Efesierbrevet 5:18. Jag tror att vi ska leva med Jesus i vardagen och i livet, genom själens alla skiftande och oberäknliga årstider. Det kristna livet handlar inte om söndagskristendom och att bara uppsöka möten och Gudstjänster och sedan leva som de i världen under veckan.

Kristendom ska inte vara upplevelseorienterad, men inriktad på själva livsvandringen. Han vill fylla vårt liv med liv, med honom själv. Sen är det inte fel med roliga upplevelser då och då i livet, att resa, att gå på restaurang, att gå på kalas, att klättra i berg, att campa i naturen eller vad det kan vara man tycker om att göra, men det andliga kristna livet går inte ut på att jaga efter nästa dopaminhöjande upplevelse. Självklart vill vi uppleva Guds kärlek och närhet och ibland få erfara i känslorna att han älskar oss. Men vi behöver också vara medvetna om att vi behöver bekänna synd inför Herren, att förundras över Guds nåd, ha tålamod som kristna och vara villiga att låta oss helgas, vilket ibland kan ta tid och inte sker på ett ögonblicks sekund. Vi behöver växa i relationen med Jesus. Den helige Ande är sanningens Ande och där han är råder frihet säger Guds ord (2 Kor 3:17). Så hur vågar dessa kristna behandla honom som de behagar och kommendera honom hit och dit som om de verkligen var små gudar? Att benämna den helige Ande som till exempel "befrielsesmörjelsen" låter slarvigt, ytligt, obibliskt och som en förolämpning mot Guds helige Ande, tycker jag.

**"Ty i honom är det vi lever, rör oss och är till, som också några av era egna skalder har sagt: Vi har vårt ursprung i honom." (Apg 17:28-29)**

Vi ska inte utföra fromma gärningar i människors åsyn för att de ska lägga märke till oss eller stå och be långa böner för syns skull. Läs Matt 6:1-8.

Den "bönemodell" Jesus givit oss handlar inte om att vända sig inåt, utan uppåt, mot honom vår Fader och Frälsare. I Matt 6:9-13 står bönen "Fader Vår":

**Vår fader, du som är i himlen.**

**Låt ditt namn bli helgat.**

**Låt ditt rike komma.**

**Låt din vilja ske, på jorden så som i himlen.**

**Ge oss idag vårt bröd för dagen som kommer.**

**Och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit**

**dem som står i skuld till oss.**

**Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss från det onda.**

---

[Till Kapitel 6 -->](#)

[←- Till Kapitel 4](#)

[←- Till Förstasidan](#)